

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си срещу Решение С(2017) 5176 окончателен на Европейската комисия от 27 юли 2017 г. относно схема за помощ № SA.38398 (2016/С, ex 2015/Е), приведена в действие от Франция (наричано по-нататък „обжалваното решение“), жалбоподателят излага пет основания.

1. Първото основание е изведено от грешка при прилагане на правото, допусната от Комисията при квалифицирането като държавна помощ на данъчната мярка като цяло без да се отчита критерият относно стопанския характер на дейността на френските пристанища. В това отношение според жалбоподателя Комисията е допуснала по принцип грешка при прилагане на правото в решението си, тъй като приема, че освобождаването от данъчно облагане в полза на френските пристанища представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС без да уточнява, че квалифицирането като помощ се ограничава само до стопанските дейности на пристанищата.
2. Второто основание е изведено от грешка при прилагане на правото, допусната от Комисията при преценката на стопанския характер на дейностите, поети за изпълнение от френските пристанища. Според жалбоподателя Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото и при анализа си на стопанския характер на дейностите, осъществявани от френските пристанища, поради две причини:
  - на първо място, тъй като в обжалваното решение напълно е пропуснала да разгледа някои от дейностите, осъществявани от френските пристанища;
  - на второ място, тъй като за редица други дейности на френските пристанища само отбелязала отново общите принципи, изведени от практиката на Съда на ЕС в областта на публичното финансиране на пристанищни инфраструктури, без се произнася дали са с икономическо естество, при положение че това именно е критерият за прилагане на правилата в областта на държавните помощи.
3. Третото основание е изведено от грешка при прилагане на правото и от непълнота на мотивите относно предпоставките за нарушаване на конкуренцията и засягане на търговията между държавите членки, тъй като Комисията неправилно приела, че въпросното освобождаване от данъчно облагане можело да доведе до нарушаване на конкуренцията и да засегне търговията между държавите членки, що се отнася до френските пристанища изобщо и по-специално до тези на островите и в отвъдморските територии. Според жалбоподателя мотивите в обжалваното решение са непълни, тъй като Комисията презумира, че в разглеждания случай тези предпоставки са налице, без да излага доводи за виждането си.
4. Четвъртото основание е изведено от грешка при прилагане на правото, допусната при провеждането на процедурата по проверка на съществуващите помощи, и от нарушение на член 108, параграфи 1 и 2 ДФЕС, във връзка с принципа на пропорционалност, тъй като, от една страна, изисквайки от френските власти да предоставят доказателства за съвместимостта с вътрешния пазар на схемата за освобождаване от корпоративен данък в полза на френските пристанища, Комисията обърнала тежестта на доказване и действала сякаш е сезирана с искане за одобряване на схема за нови помощи. От друга страна, изисквайки от френските власти просто да премахнат въпросната схема за освобождаване без се доказва, че никакво евентуално изменение на тази мярка не може да я направи съвместима с правилата на Съюза относно държавните помощи, Комисията нарушила член 108, параграфи 1 и 2 ДФЕС, член 2 от Регламент № 2015/1589 и принципа на пропорционалност.
5. Петото основание е изведено от нарушение на принципа на добра администрация, тъй като изискването на Комисията да се премахване схемата за освобождаване — при положение, че оставяла в сила схеми за помощ за пристанищата в други държави членки — не позволявало да се осигурят справедливи конкурентни условия между различните европейски пристанища, а напротив, шяло да доведе до нови случаи на нарушаване на конкуренцията в пряко противоречие с повената на Комисията функция на гарант на правилното функциониране на вътрешния пазар. Комисията съответно нарушила принципа на безпристрастност, който непременно следва принципа на добра администрация.

Жалба, подадена на 17 ноември 2017 г. — Commune de Fessenheim и др./Комисия

(Дело T-751/17)

(2018/С 032/50)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Commune de Fessenheim (Fessenheim, Франция), Communauté de communes Pays Rhin-Brisach (Volgelsheim, Франция), Conseil départemental du Haut-Rhin (Колмар, Франция) и Conseil régional Grand Est Alsace Champagne-Ardenne Lorraine (Страсбург, France) (представител: G. de Rubercy, avocat)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решение (C(2017 7119 FINAL) на Генералния секретариат на Европейската комисия от 18 октомври 2017 г. за отказ да се съобщи решението на генерална дирекция „Конкуренция“ на Европейската комисия, за което френските органи са уведомени с писмо от 22 март 2017 г. и което се отнася до споразумението за обезщетяване на EDF, свързано със закриването на атомната централа Fessenheim,
- да задължи Европейската комисия да предостави на жалбоподателите въпросното писмо от 22 март 2017 г. в рамките на една седмица от решението на Общия съд;
- да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат три основания.

1. Първото основание е за нарушение на член 4, параграф 2, втора алинея, от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ 2001, L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76), тъй като по-висш обществен интерес диктувал оповестяването на въпросната информация.
2. Второто основание е за нарушение на член 42 от Хартата на основните права на Европейския съюз относно правото на достъп до документи.
3. Третото основание е за нарушение на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз относно правото на ефективни правни средства за защита.

Иск, предявен на 20 ноември 2017 г. — Федерална република Германия/ЕСНА

(Дело T-755/17)

(2018/C 032/51)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Федерална република Германия (представители: D. Klebs и T. Henze, Rechtsanwälte)

Отговорник: Европейска агенция по химикали

Искания на ищеца

Ищецът иска от Общия съд:

- да отмени решението на апелативния съвет на Европейската агенция по химикали от 8 септември 2017 г. (преписка № A-026-2015) в частта му, с която апелативният съвет се произнася по отношение на решението на Комитета на държавите членки от 1 октомври 2015 г. относно веществото 1,4-бензолдиамин, N, N'- смесени деривати на фенил и бензил (наричано по-нататък „BENPAT“) CAS № 68953-84-4 (ЕО №: 273-227-8) и:
  - го отменя частично, тъй като решението предвижда, че заявителите следва да идентифицират метаболитите по време на провеждане на изследването съгласно OECD TG 309,
  - го отменя частично, тъй като решението предвижда провеждане на изследване съгласно OECD TG 308 и
  - постановява да се заличат изложените в мотивите на решението съображения относно биоакumulацията;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.